

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Imperatorvm Romanorvm Acta Potiora In Sæcvlo XIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

IMPERATORVM ROMANO- RVM ACTA POTIORA IN SÆ- CVLO XIV.

LBERTVS Austriacus REX Roman. designatus à Bonifacio VIII. & excommunicatus *anno* 1300. Occiditur *anno* 1307. occisorumq; infelix exitus. Regnavit annos 8. M. 9. D. 5.

HENRICVS VII. Comes Lucemburgensis contra Philippum Regem Galliaë eligitur in Regem Romanorum *anno* 1307. *Anno* 1308. Romam vocatus Austriam occupare cogitat: Acclamatus Imper. pergit in Italiam. *Anno* 1309. à Guelphis & Gabellinis excipitur; turbatq; Italiam contra iurandum. *Anno* 1312. Inaugurandus Romam petit resistentibus Guelphis: edit professionem fidei, & iuramentum fidelitatis. Sed inunctus agit dolose, Româq; digressus omnia euastat. *Anno* 1313. Papa in eum pronunciat sententiam priuationis & decapitationis. Moritur morte naturali, non veneno, Imperauit an. 3. mens. 8. D. 6.

FRIDERICVS Austriacus Rex Roman. *anno* 1314. vsurpatq; sibi Siciliam. *Ann.* 1320. ob bellum contra Guelphos excommunicatur. *Anno* 1325. Robertum Siciliaë, & Carolum necare nititur. *Anno* 1323. Iuramentum præstat fidelitatis. *Anno* 1327. moritur. Regnavit ann. 15. mens. 11. D. 27.

Sub **L**VDOVICO BAVARO decertatur pro Imperio annis ipsis 34.

CAROLVS IV. Imperator Regis Boemiaë filius eligitur *anno* 1346. approbatur electio à Papa. *Anno* 1347. promittit obedientiam Papæ, & privilegia Ecclesiaë confirmat.

Anno 1348. Vendit ius suum Papæ, quod habuit in Auinionem, Coronatur Aquisgrani.

Anno 1349. à rebellibus: *anno* 1350. à veneno periclitatur. *Anno* 1355. Mediolani coronatur: inicit Romam permissu Papæ. Coronatur Imperator: Præstatq; iuramentum fidelitatis: simul Romanis mandat, vt quieti obediant Papæ.

Anno 1360. Vniuersitatem Pragæ instituit.

Anno 1361. nascitur Wenceslaus sinitro cum prodigio recusatq; expeditionem Ierosolymitanam.

Anno 1365. Bullam auream edit.

Anno 1368. Iura Ecclesiaë confirmat.

Anno 1376. Wenceslaum sesquennem eligi in Regem Roman. curat, simul in Imperatorem designari ab Electoribus. Sed à Papa monetur ne ad coronationem filij properet ante consensum Sedis Apostolicaë.

Anno 1377. Insurgentes aduersus libertatem ecclesiasticam compescit.

Anno 1378. morituri ad filium monitapia. Mortui vidua init ordinem Minoritarum. Imperauit annis 23. Mens. 10. D. 20.

VVENCESLAVS succedit Patri Carolo IV. anno 1378. multis & magnis à puero vitijs obnoxius atque indulgens, Magni magna noxa patris: Initia Imperij eius feruebant pro Ecclesia; cætera perdebantur ignauia. Imperauit ann. 22. vsque ad eius Abdicationem. Cui Electores, approbante Papa, substituerunt ROBERTVM Baruarum.

Concilium Generale

Viennense sub Clemente V. anno 1308. contra Templarios. Prouincialia fuerunt plurima.

Doctores ac Scriptores illustriores Consoni Papis in Saeculo XIV.

Ioann. Duns Scotus subtilissimus obiit ann. 1300.

Augustinus Triumphus Anconitanus Augustinensis obiit anno 1328. Theologus.

Barlaam Episc. Græcus Epistolator, an. 1303.

Siffridus Historicus Præbyter Misenensis, an. 1307.

Nicephorus Callistus Græcus, historicus. an. 1307.

Eberhardus Archidiacon. Ratisbon. Chronographus.

Petrus Aureolus ex Minorita Archiepiscopus Aquensis Theologus, anno 1317.

Antonius Andrea Aragonius Minorita Theologus, an. 1317.

Durandus Gallus Dominican. Theologus, an. 1320.

Heruanus Natalis Brito Dominicanus Theologus, an. 1320.

Franciscus Mayron Franciscanus Scotus Theologus, an. 1320.

Guil. Okam Anglus Minorita Theolog. an. 1320.

Monaldus Dalmata ex Minorita Archiepisc. Beneuenti Canonista & Theol. an. 1320.

Nicol. Lyranus ex Iudæo Minorita Biblicus, an. 1320.

Pelagius Aluarus Hispanus ex Minorita Episcopus Syluensis Theolog. an. 1320.

Nicephorus Gregoras historicus Græcus, an. 1330.

Petr. Paludanus Dominicanus Burgundus Theol. & Patriarcha Hierosol. an. 1330.

Ioann. Villanus historicus Florentinus, an. 1330.

Guido Carmelita Generalis, Catalanus, an. 1330.

Astefanus Astensis Cabista, anno 1330.

Adam Goddam Theologus Anglus, an. 1330.

Landolphus Carthusianus Saxo Biblicus, an. 1330.

Ioan. Andrea Bonon. Iureconsultus, an. 1330.

Barthol. Pisanus Dominican. Theol. an. 1335.

Ioan. de Baccone Anglus Carmelita Prouincialis Th. an. 1340.

Simon de Cassis, Hænicus Augustinensis hist. an. 1340.

Henricus Suso Germanus Dominicanus Pius, an. 1340.

Robertus Holkot Anglus Dominicanus Biblicus, an. 1340.

Tho. Argentina. Germanus Augustinens. Generalis Theol. an. 1350.

Nic. Cabasilas Græcus Archiepisc. Thessal. Theol. an. 1350.

Greg. Ariminen. Augustinens. Theol. an. 1350.

Rich. Armachanus Archiep. Theol. anno 1350. Sed errorum Græcorum plenus.

Franc. Petrarcha Florentinus Archid. Poeta, Orator, &c. an. 1350.

Alphons. Vargas Hispanus Archiep. Hispalen. Theol. an. 1350.

Ioan. Taulerus Germ. Dominicanus Concionator, an. 1350.

Henr. de Hassia Carthuf. Theolog. an. 1380.

Ioan. Rusbrochius Belga Religiosus, an. 1380.

Baldus Vbaldus Italus Bartoli auditor Iurista. an. 1390.

Doctrina Fidei Nouatoribus contraria in Sæculo XIV.

DE *Missæ, Ritibus, &c.* Radulphus, Pachymeres, &c. Reor me operam lusurum, si huc vel ad potiores Fidei Romano-Catholicæ articulos accensuerim Scriptores testes luculen-

tissimos: adeo sole clarius LIQUET.

Hæresiarchæ Papis diffonin in Sæculo XIV.

BEGVARDI & BEGVINÆ orti sub initium huius æui, damnantur in Conc. Gen. Viennensi anno 1311. sub Clemente V. PP. Dogmatizabant ista: I. *Summa hic perfectio acquiri potest, par Christi, sed non supra.* II. *Ante, non post acquisitam ieiunandum, & mortificationi instandum: mortificatum posse corpori concedere quiduis.* III. *Sic perfecti non subsunt ulli legi: quia ubi spiritus, ibi libertas.* IV. *Summa beatitudo vitæ haberi hic potest, qualis in cælis.* V. *Intellectualis natura est in se beata.* VI. *Se ad virtutem exercere est imperfecti: perfecta anima à felicitat virtutes.* VII. *Osculum mulieris est mort. peccat actus venereus nullum.* VIII. *Eucharistia in elevatione non est adoranda; quia contemplatio perfecti est dignior, quam illius veneratio.*

PETRVS IOANNIS eodem anno 1311. locoque damnatur, qui finxit, I. *Quod anima Christi non essentialiter in-formavit corpus.* II. *Christo adhuc viuente latus apertum lanceâ.* III. *Baptismum communiter adultis, non paruulis esse remedium ad salutem.* IV. *Conferreque, adultis solis gratias.*

FRATERCVLI siue FRATERCELLI sub annum 1303. orti nocturnas canebant laudes; his finitis per tenebras promiscua Venus exercebatur: factus ita conceptus iactabatur per manus; in cuius manibus extinguebatur, is Pontifex Max. censerebatur. Alium exurebant, cineres in vino propinabant

bant neophytis. Papa Bonifacius VIII per Æmiliam & Liguriam inquisitos proſcripſit, etiam exhumatos combuſſit. Anno 1327. Ioannes XXI. eos excommunicat; & anno 1321. hiſce iunctos quosdam religioſos, ab excommunicato Imp. inuitatos, vt docerent contra opulentiam Papa & Eccleſiaſticorum: non ſic Chriſtum, Petrum, Apoſtoloſ dices egiſſe: Imperatorem ex vi electionis accipere ius in imperium; nihil habere à Papa.

Ea in cacozylia GVILIELMVS OCKAM Angius, diffamat Papam, vt hæreticum & ſchiſmaticum, nec Cenfuras eius metuendas: confugiensque ad Imperatorem ait: Tu me tuere gladio; Ego Te verbis ac ſcriptis contra Papam tuebor. Factus igitur patronus eſt Paupertatem oſtendantium; tunc Ioan. XXII. fanciuit, Quid de Vſu conſumibilibus dominio ſentendum; idq; anno 1322.

DVLGINVS & vxor Margreta, in Lombardía hæreſin Veneris ꝑmiſcux vulgant anno 1307. In eos Papa mittit Inquiſitores, & Crucem prædicari iubet, datis indulgentijs: Ferro tamen nequibant excindi omnes, Tridentinis montibus clauſi.

LOIHARDVS AN. 1307. multa cum multis vulgabat infanda; per Inquiſitores in Cremonenſi Ducatu combuſtus: Ortus ab Dulcino finxit, Miſſam, Baptiſmum, extremã vnctionẽ nil prodeſſe: Luciferum cum ſuis cælo reſtituendũ: Angelos vero damnandos. De ipſa ꝑſt partum non permanſiſſe Virginem: Corpus Chriſti in Euchariftia eſſe Deum fictitiũ: Matrimonium eſſe iuratum meretricium: Deum nec ſcire, nec punire peccata mundi. Promiſcux Veneri vacabant: Felta

negabant, & ieiunia, ſanctarũq; merita, ac preces: ac mori, quam ab his conuerſi, malebant. Autor exitit Beguardorum: Coloniae flammis traditus periit, Germaniamque reliquit taminatam.

ARMENTI, iam diu ſchiſmatici, in tales hæreſes decurrunt. I. Spretio Papa, ſuo Catholico parebant. II. Protoplaſtas in innocentia perſiſtiſſe, & abſque matrimonio. III. Sacramenta non conferre gratiam. IV. Non eſſe verum baptiſma in Romana Eccleſia; ideoque rebaptizabant. V. Cum baptiſmo dandam Euchariftiam. VI. Sine Chriſmate baptiſmum eſſe nullum. VII. Peccatum originale non contrahi, nec eo eluendo dari baptiſmum. VIII. Beatos ante extr. iudiciũ eſſe nullos; nec eos viſuros eſſentiam Dei, ſed Claritatem. IX. Mendacem eſſe Deum, quod Cain à nemine occidendum dixerit; & ſeipſe trucidari. X. Spiritum ſanctũ procedere à Patre ſolo. XI. Euchariftiam in fermentato faciendã. XII. In ea non eſſe verum corpus & ſanguinẽ, & nil prodeſſe. XIII. Calicem conſecrationis non miſcendum aqua. XIV. Pœnas inferni eſſe temporarias; Chriſtumq; damnatos omnes eduxiſſe. XV. Matrimonium non eſſe Sacramentum. XVI. Infidelium paruulos non baptizatos cum parentibus dari in orcum: Fidelium, in paradifum. XVII. Omnes ante Chriſtum damnatos periſſe. XVIII. Homines fuiſſe impeccabiles, ſi tentatio abſuiſſet, & huic, non libero arbitrio, adſcribendum peccatum. XIX. Peccata quædam eſſe irremiſſibilia. XX. Non eſſe Purgatorium. XXI. Omnes in ſexu virili reſurrecturos. XXII. Paſcha cum agno Iudaice celebrabant, &c.

B. Bartholomæus Paruus Domini-
canus,

canus, à Papa missus in Armeniam, eos plerofq; conuertit, obiitq; an. 1318.

MARSILIVS PATAVINVS & IOANN. IAN DVNVS inualefcunt, dum Ludouicus Bauarus contra Ioannem XXII. pro Imperio dimicat. Asserebant, I. Christum, Papam Ecclesiasticos Imperatori subiectos esse. II. Ab Imperatore Papam institui, destituiq; posse. III. Papa in illum ius esse nullum. IV. Nullam toti Ecclesie esse vim coactiuam in peccantes. V. B. Petrum non plus accepisse ceteris. VI. Parum esse Iurisdictionem cunctis Ecclesiasticis. VII. Papam nullum esse dominum in temporalibus. VIII. Potestatem Imperatoriam à Deo solo immediate esse. IX. Papam & Ecclesiasticos ab Imperatore potestatem accipere. X. Censuras in Ludouicum latas esse vanas. XI. Abdicatum imperio à Papa manere Imperatorem. XII. Ioannem XXI. esse hereticum, quod Fratricellos excommunicasset.

FLAGELLANTES orti in Italia anno 1340. ab Presbyteri pellice, congregarunt sese ad decem millia nudipedes, pannosi, eleemosynis largi. Pellex & Sacerdos comburuntur.

Anno 1349. Ex Vngaria se effundunt in Germaniam latevagi, cruce signati à tergo & fronte; bis in die semel noctu se distagellabant: qui 33. dies continuasset, putabatur omnia scelera e-luisse, non admittebant egenos, iniuriarum memores, nusquam bis prandebant: iunxere se ijs in Flandria Lollardi, Beguardi, &c. & sceleratissimi quique flentes, cantantes, misericordia vociferantes. Dogmatizabant, I. Flagellis, non Confessione peccata piari. II. Ita se martyrizari: Aqua benedicta nil

in esse plus quam non benedicta: Baptismum aqua expirasse, sanguinis incepisse: Christianum fieri suo effuso sanguine; secus saluari neminem: Euangelium iam cessasse: pœterare licitum, &c.

Papa concedit decimas omnium bonorum Ecclesie per Boemiam & Lutzenburgensem terram Carolo IV. ijs extirpandis, anno 1351.

WICLEFVS Anglus, artium magister ac rhetor, plurium hæresium autor, dogmatizauit, I. Impanationem, cum accidentibus in subiecto Eucharistia. II. Presentiam Corporis Christi in hac negauit. III. In peccato existentem non conferre Sacramentum. IV. Christum non ordinasse Missam. V. Deum obedire diabolo. VI. Coniuratio nil opus confiteri. VII. Papa præscitus caret potestate à Deo. VIII. Post Urbanum VI. cessasse Papas. IX. Ecclesiasticos habere possessiones, esse contra scripturam. X. Nullum excommunicandum, nisi à Deo excommunicatus sciatur. XI. Appel-latio Clerici ad regem est iusta. XII. Ob ex-communicationem non prædicans, est proditor Christi. XIII. Prædicare licet absque Episcopi aut Papæ licentia. XIV. Existens in peccato mort. nullus est Episcopus, Princeps, &c. XV. Subditos posse corrigere suos Dominos peccantes. XVI. Decimas esse eleemosynas; negandas clero peccati. XVII. Bona Ecclesie licite tolli à Principibus. XVIII. Speciales orationes vni applicatas non plus valere, ac communes. XIX. Auto-res Ordinum peccarunt. XX. Ordines ingressi inhabiles sunt ad mandata Dei. XXI. Non sunt de Christiana religione. XXII. Debent labore manuum victuare, non mendicitate. XXIII. Dans eis eleemo-synam est excommunicatus.

Varia

Varia Fidei Romano Catho-
lica Testimonia Saeculi XIV.

ANNO M. CCC. BONIFACII VII.

b. ADOLPHI Regis Rom. 9. Papa solenne Natalitiorum Domini Romae celebravit; idemq; per encyclicam orbi communicavit, hostibus Ecclesiae excommunicatis: ac tantus orbis isthuc confluxus fuit Indulgentijs plenarijs consequendis, ut aliquandiu quot dieb. circiter ducenta millia aduenarum numerarentur. Fuitq; miraculi loco; quo plus hominum, eo & alimoniorum plus redundare. Neque paucos contigit ad Limina Apostolorum ab varijs confanatos languoribus, aut infestore caco-damone, liberatos ad sua reuerti laetiores.

Clerico per quietem visa cum Puella Deipara dicere: *Omnibus miserans Dominus, indulget Dominus: percunctanti, Num & mihi; ipsa, Viuis & mortuis: instanti, Num & mihi? illa, Omnibus, atq; tibi.*

Hermannus Pongilupus Ferratiensis hereticus, quod duos haereticos sepelisset, ac adorasset ut Diuos, Corpusq; Christi, DEVM, & Ecclesiam blasphemasset; diu sepultus exhumatur ab Inquisitoribus Dominicanis, & exurit.

Gulielma haeretica Mediolani se Presbyteram gerens nocturna sacra actabat cum Venere promiscua, dicens: *Adunamini, lumine sopito, & que natura ordinavit, facite.* Mercator suam e lecto se surripere solitam securus clam, coetum iniit, ipsamprehendens iniit, anulum detraxit: scelerisq; deprehendit. Quas

notarat in conuiuium vocauit; maritis suggessit, vela potis detraherent, & ecce tonsura clericali raras compererunt simulac haereseos. Vulgatum nefas Inquisitores oppreslerunt, ac Papa Bonifacius.

Nuceriam incolae Saraceni perturbant; quod his conuertendis duplex telonium Princeps imposuisset. Horum vni Christianus mutuam dedit pecuniam; demum neganti teste inuocat Crucifixum. Is statua dum saxum in faciem intorquet, quod capite annuisset; ecce illa sanguine manabat.

OTTOMANNVS obscurus apud Turcas dominatum auspicatur: nam ante 500. annos Asiam inuaserant; sed sub Tetrarchis egerunt haecenus, vno sub Rege nunquam, nisi sub Solymano, tempore Bullionij.

Papa in Concilio Romano indicit Clericis per orbem decumatione reddituum in bellum sacrum, ad quod omnes inuitat Principes; Sed Philippus Rex Galliae id retardare nititur.

Deiparae natalis Domus Lauretana, quamuis ruinosam reparaturam respicit humanam. Crucifixi imago cum Aedacula translata, saepius est in speciale exportata sacellum; sed diuinitus semper isthuc restituta. Ipsa Natali nocte per decennium ferè conspexit Eremita lumen caelo demissum Aedi imminere; durauitq; annua ad vsq; tempora Pauli III. visa fuit etiam flamma anno 1577.

B. Angela Senensis mortua reuixit oratione fratris; ac voluntaria penitentia penas expleuit purgatorij.

B. Agnes Politiana claruit mira vita sanctitate ac miraculis.

B ANNO

ANNO M. CCCI. Bonifacius PP. mortā inter Episcopos & Religiosos controuersiam, An his liceret administrare Sacramenta; definiuit secundum Religiosos, *Licere: Quot, quantosq; Sanctos genuerint Ecclesia S. Ordines Religiosos; & ij quot, quantisq; miraculis complerint orbem undique; memorare non est: Perinde nec, quot, quantaq; Regum ac Principum regna, dissidiaq; composuerint, & sub ecclesiasticis Censuris coercuerint Pontifices Romani.*

ANNO M. CCCII. Alberto Auftriacō Moguntinum & Palatinum debellante, Bingæ in Cœnobio S. Ruperti quidam piætæ Deiparæ cristallos è corona eruebat; continuoq; imago sudore; mox etiam cruore & lacte manabat, cum è pectore cristallum euulsiisset; socio cum nequicquam increpante. Is dum puluere in foramen ingesto sistere fluorem nequisset, in Nahum præterfluentem amens incurrit, ac perijt. Albertus miraculo attonitus posuit ibi dem Deiparæ sacellum; donis magnis datis in monasterij reparationem. Sacerdos, qui eodem die iſthic Diuinis fuerat operatus, linteo lac & sanguinem collegit; hodieq; asseruatur.

AN. M. CCCIII. Benedictus XI. Papa ex Dominicano creatus, matrem reliquerat pannosam, lotione Dominicanorum sibi quærentem victum. Romanæ eam matronæ pretiosis indutam sistunt Papæ; at se nosse eam neganti, Abducta, suisq; reddita panniculis redit; Et vero, atebat Papa, hæc est mater mea carissima: amplexatamq; honorabat. Gratia facti valuit apud Principes, vt ei pluriimas mitterent gratulatorias.

Rebus magnis ac multis pro Eccle-

siageſtis, Perusij toxicatas ficus comedens, obiit; cum sedisset menses octo, dies 17. Sanctitatem viri miracula post mortem prædiderunt; adeo multæ sunt conſanationes factæ, & dæmonum ex obsessis expulsiones.

ANNO M. CCCV. Inter dissidium Cardinalium in electione Papæ Philippus Rex Galliæ efficit, vt in Burdegalensem Episcopum consentirent, quem Clementem V. nominarunt: atque ea occasione *Sedem Rom. contigit in Galliam transferri*; vbi ad 70. annos seruiuit.

B. Ioaſimus Senensis Ord. Seruorum B. Mariæ epilepticū patientiæ nequicquam admonens, orat Deum in se morbum transferat, & exorat. In Purificationis solennib. cereum tenens accensum, hoc in aëre hærente corruit: Alias ad mensam stratus mappam cum dapiibus detraxit, nec tamen effusum, fractumve quicquam fuit. Exorauit Deum, morbo illi morbum adderet alium, scaterere corpus ei vermibus cœpit: monitus & pro sua precaretur sanitate Deum, qui pluribus eam restituiſſet, noluit dicens: *Cum infirmor, tunc potens sum.* obiit in Parasceue dum caneretur: & *inclinato capite emisit spiritum.*

ANN. M. CCCVI. Parisijs ante Pascha datam in pignus vestem redditæ feminæ Iudæus; si S. Hostiam, in communionem exceptam, ad sese adferret. Et si ægrè, assentit illa, affert. Iudæus eam in bullientem iniicit; sed mox in speciosissimum versam puellum super aquas stantem amens forcipe verberat diu, puello ictus declinante. Interueniunt liberi cum matre; hi in plateam excurrentes referunt vicinis; hi rem visam Episco-

piscopo: qui S. Hostiam cum processione ne defert in S. Ioannis. Recutitus pertinax dum educitur ad rogam, Talmudium poscit, quod illæsum à flammis se fore crederet: sed datus cum ipso vertitur in cinerem.

S. Nicolaus Tolentinus Ord. S. Augustini, iubetur per quietem ab apparente anima pro se, suisq; similibus sacrificare. Excusanti se, quod ut hebdomadarius summum Sacrum mutare sibi nō liceat; illa, vide, ait, quid quantis neget? viditq; innumeras ignis purgantis animas supplices sibi: quibus addicit. Priori suo indicat, qui alium ei substituit hebdomadarium. Octiduo euoluto, sacrisq; rite patris defunctorū, rediens anima cum innumeris liberatis per amplas ei gratias egit. Idem plurimis ante, postq; mortem claruit miraculis causa nationum.

Similis in Ordine. Prædicatorum B. Ioan. Aurelianensis ex Episcopo Parisiensi Dominicanus. Item B. Ioanna Vrbeuetana, Dominicana, sanctitate inclita.

AN. M. CCCVII. *Philippus Rex Gallie* accusauit *Templarios* Pistauij apud Clementem V. ex indicio duorum sceleratorum Templariorum, facta eis spe veniæ. Dimissi tamen, mox repetitis flagitijs, dispereunt. Rex omnes totā Galliam, vnā feriā sextā, extinxit: Magistrum eorum cum 59. equitibus Lutetiam ad palos totidem viuos exussit, se innocuos vociferantes. Ab alijs Regibus ac Principibus idem fieri per literas expetijt. Rex Aragoniæ perfugos in arces munitas expugnauit. Papa demandauit executionem Moguntino Archiep. Synodum idcirco Moguntiam celebranti: in

quam Hugo Comes cum XX. fratribus ingressus, in signum innocentiam viuos carbones ferebant in palijs vel vstulatis.

Albertus Rex Rom. occiditur ad Schaffhusam ab Ioanne fratruale.

Philippus Rex petit à Papa coronam Imperij, Electoresq; compelli ad electionem sui: At Cardinales omnia præuertunt apud Electores, qui Henricum Comitem Lutzelburgensem creant, coronantq; Colonia.

S. Petronij memoria & cultus renouatur, quod ex eius puteo bibentes, continuo à febre tunc grassante, sanantur.

AN. M. CCCVIII. Rursus instante Philippo, Papa omnibus edicit Episcopis, vt in *Templariorum scelera* inquirent, deferantq; ad Concilium Gen. Viennense. Erant ea talia: *Nouitij Deum blasphemare: Christum, Desparam, Sanctos abnegare: Crucifixum conspuere, calcare: pseudopropheta vocare, nec passum esse Redemptorem: Caput cincinnatum adorare, &c. iubebantur: In Missis verba Consecrationis omittere: auersa Venere se permiscebant, &c.* Ergo per totam Europam misit Papa Cardinales Inquisitores; confirmauitque insuper Dominicanis officium Inquisitionis.

Regnum quòque Boemiae, cæso Wenceslao regni dilapidatore, transfertur ad Germanos.

Vngaros ad Carolum in Regem suscipiendum, Papa compellit anathematis comminatione.

Henricus VII. Rex Roman. dictus, iam coronandus iurat fidem Romanæ Ecclesiæ.

S. Clara virgo sanctitate & miraculis inclita coruscat: Item *S. Augustinus Tera- nus* Augustinianus. *Ordinem Eremitarum S. Pauli* confirmat Clemens V.

AN. M. CCCIX. Scotis prævia confessione & S. Synaxi munitis, Deiq; & Sanctorum inuocatione, victoria datur contra Anglos, desideratis ex his 50. millibus; ex ijs solum duobus equitibus.

D. Seberti, Angliæ Regis, 700. annis sepulti, brachium reperitur integrum & inconsumtum.

S. Elisabetha Aragonum Regis filia mirifica sanctitate coruscat.

AN. M. CCCX. *S. Humilitas* ex matrimonio cœnobium inijt, cum mariti consensu, euasitq; miraculis & sanctitate inclita.

Item *S. Alexius Falconerius* ex 110. annis vitæ consumsit 77. in ordine seruorum Mariæ. Obijt, vt vixit, sanctè, imponente ei sertum odoratissimū Christo Seruatore in specie puelli prius, quam animam redderet inter hæc verba: *Nunc dimitte seruum tuum Domine, &c.*

AN. M. CCCXI. In Concilio Generali Viennensi *se. l. raimania Templariorum* examinantur, demonstrantur, damnantur, vindicantur ferro & flammis. Resipuerunt 62. falsi omnia. Quidam pauci eis patrocinantur, passosq; iniuriam censent: Sed Concilij, orbisq; consensus reclamatur. Ingens opum vis fuit eis ad atheismum clavis.

ANNO M. CCCXII. *Concilium Viennense* decernit, Ordinem Templariorum extirpandum: Et Bonifacium VIII. Papam contra accusationem

Philippi Pulcri, Regis Galliarum, declarat innocentem: acta tamen eius in Regem, regnumq; Angliæ rescindit Clemens V. Papa.

Demandatâ Archiepiscopo Moguntino executione sententiæ in Templarios, Hugo Templarius eum vigintiarmatis ingressus isthic Capitulum, eam retardauit; ac impetrauit parci vitis quidem; at ordinem extingui oportuit.

HENRICVS VII. Imperator Romam petit inaugurandus: post cruentam in Vrbe seditionem Guelfos inter & Gibellinos, fidei edit professionem, ac *Iuramentum fidelitatis* solenne pro Ecclesiæ Romanæ defensione. Sed inunctus continuò posita simulatione se hostem Ecclesiæ declarat; Cardinales nec ad mensam adhibuit; omnia ferro flammisq; miscuit Italiâ totâ; Guelfos persequitur toto nisu; Papa eum nequicquam placare conante.

FERDINANDVS Rex Castellæ duos nobiles de cæde commissa suspectos, non conuictos testibus, dat rogo. Hi ducti se innocentes vociferantes citant Regem ad diem ab eo tricesimum in Dei iudicium. Et eo ipso repertus est in lecto repente mortuus. Vnde ei nomen est, *Ferdinandus in ius citatus*.

Raymundus Lullus multarum hæresium reus peragitur, ac damnatur à Papa.

ANNO M. CCCXIII. Clemens V. Papa, quia *Festum Corporis Christi* nondum vniuersè celebrabatur, id solenne ac vniuersale esse debere fanciuit in Concilio Viennensi. Idem *rescindit sententiam* priuationis omnium Dominorum,

rum, & decollationis latam ac promulgatam ab Henrico Imp. in Robertum Regem Siciliae.

Qualia subinde meis inspergo, duntaxat in exemplum, è multis rara documento, Papam esse supra omnem saeculi potestatem, atque Potentes quoscunque; quoad saecularis Potestas aut p̄deit, aut obest Ecclesiae Bono spiritali.

HENRICVS VII. ex Lucelburgensi Comite Imperator, in procinctu contra Robertum ex febris acuta, & dysenteria concessit in fata: pedes in praeterfluente refrigerans, sensit sub genu pustulam antracem acutissimi doloris: accessit stranguria scissae vesicae, & pleuresis; quae etiam attulere mortem.

Ab Fr. Bernardo, Confessario suo, venenum ei cum Sacra Hostia porrectum, calumnia est malignantis in eum monachi. Liquebat multis: 1. Medici corpore defuncti inspecto, apertoque nec vel indicium veneni fuisse testati sunt, 2. Clemens V. Papa ex iudicio & testimonio Principum absoluit Bernardum à suspitione. 3. Item Ioannes Rex Boemiae, filius Henrici; & nepos eius Carolus IV. Imperator. Balduinus Archiepiscopus Treurenf. alique Episcopi, &c. dictis, & instrumentis datis sunt innocentiam testati. 4. Historicique praecipui aut negant, aut dubitant de veritate facti.

Illud: Idcirco Pradicatores sinistra Sacram Hostiam sub Missa tenere & sumere: Figmentum est: 1. Nam id moris tenuit S. Ordo inde ab initio. 2. Datumque est ei ab Papa; in monumentum triumphale ab Dominicanis Berengarianae haereseos: 3. Et subest

mysterium: Quod in caelis Beati habeant delectationes in dextera Dei meras, puras, perennes: at viatoribus satis est, degustare delectationes in sinistra Dei reconditas.

Papa Vicarium Imperij constituit Robertum Siciliae Regem: & canonizat S. Caelestinum Papam, multis inelictum miraculis.

In Hispania apud Guadalupenses Statua B. Mariae, ante 600. annos à S. Gregorio data S. Leandro Episcopo Hispalensi; defossaq; ibi ab fugientibus Sarracenos; demum sic est reperta. Boarius perditam vaccam per sylvas quarens, reperit mortuam; iamq; dimidiatam ei pellem detraxerat, cum ecce reuiuiscit illa: territus conspicit illustrem Deiparam, iubentem vt Episcopus ibidem defossam requirat iconem: in signum veritatis, ait, heri tui filius iam mortuus, te reuelationem referente, vitam recipiet. Dictumque factum. Reperta multis & confectionibus, & suscitatis mortuis sit celeberrima; & factis ad eam peregrinationibus frequentata.

Clarent quoq; vitae sanctitate insigni S. Boson, & Petrus Fauerus Carthusiani.

ANNO M. CCCXIV. Clemente V. mortuo dissidium inter Cardinales distulit electionem.

Itemque mortuo Henrico VII. Imp. Coloniensis & Palatinus Electores ad Imperium suffragati sunt Friderico Austriae; At Treurenfis, Moguntinus, Boemus, Brandeburgicus & Saxo elegerunt Ludouicum Bauarum: continuoque simul diploma suae electionis futuro Papae conscripserunt; eò, quod Sedi Apostolicae inus esset peruetus in cognoscenda electione

B 3 facta:

factam: Eligendi vero ius in VII. viros contulit Eadem, testibus historicis & orthodoxis, & sectarijs plurimis.

B. *Iacobus Venetus* Dominicanus claret viræ sanctitate ac miraculis: Itemq; *Albertus Brixienfis*.

ANN. M. CCCXIX. *Ludovicus* Rex Siciliae, & *Iacobus* Balearici profitentur monasticen in Ordine S. Francisci. Idem Ordo, *Carthusianus*, & *Dominicanus* complurium miraculis collustravit Ecclesiam: Itemque sequentibus annis.

AN. M. CCCXXII. *Beguardis* latè spargentibus; *Christum & Apostolos nullius rei dominium, seu in particulari, seu in communi habuisse*: *Narbonæ* Archiepiscopus, & *Inquisitor* Dominicanus vnū prehensum damnant hæresios in pleno Concilio: *Lector* *Minorita* eum defendens pronunciat *hæreticus*, nî palinodiam caneret; sed appellans ad *Papam*, interim nexus tenetur. *Iussus* *Minoritarum* Ordo suam promere sententiam, affirmat idem cum *Lectore* suo *F. Berengario*. At *Papa* definit, *Vsum rerum à Dominio discernendum esse*. *Gibellinos* ea definitio feriebat, conantes exuere bonis Ecclesiasticos. Quos idcirco reprobatur, damnatq; *Ioannes XXII. PP.*

Idem tradit *Carolo* Regi Galliae, *Clericos coniugatos vindicandos*, ceu laicos: Sancit, ne sponsalia de futuro dissoluantur, nisi per ingressum in religionem: Et ne sacris inicientur, qui sunt in matrimonio rato, nondum consummato. Secus facientes inhabilitat ad actum & Ordinis & Matrimonij, iubetq; profiteri *Monasticen*.

S. Thomam Aquinatem canonizat; vt

qui tot miracula patrafset, quod articulos conscripisset; præter viræ sanctitatem: ceu *Papa* respondit de poscenti miracula *Episcopo*?

AN. M. CCCXXIII. *Ioannes XXII.* excommunicat *Ludouicum*, Imperialia omnia vsurpantem; oppugnantem *Guelfos* seu *Pontificios*, propugnantem *Gibellinos*. At *Papam* instigarunt *Rex Gallus Siculus* Imperij *Vicarius*, & *Fredericus*. Hic cum *Ludouico* præliatur, vincitur, captusque tenetur cum fratre *Henrico*: *Leopoldus* frater suas reducens in *Sueciam* copias confugit ad *Gallum*.

Paupertinus Ockam, *Ludouico* studens, in *Papam* insurgit calumniosus; & *Fraterculi* propugnant pertinacius heresim; *Christum & Apostolos nihil habuisse proprium; ne dominium in Vsu rerum consumptibilem*: Ob quam *Massiliae* quatuor *Minoritæ* sunt combusti per *Inquisitores*.

Regem *Angliæ* *Edouardum*, bona *Templariorum* cedentem *Episcopis*, coërcet *Papa*.

AN. M. CCCXXIV. Excommunicatus *Ludouicus* appellat ad Conciliū: nimum tunc sentiebant quidā, Conciliū esse supra *Papam*. Arguitq; *Papam*, dissimulare ad hæresim *Fratricellorum*, prodentium *Confessiones*: conniti ad extinctionem *Luminaris* minoris, quod est *Potestas* Imperatoris, ipsa *Electione* confirmati; non post confirmandi à *Papa*: sicq; turbare totam *Ecclesiam*, &c. aliaque talia plura ab *Fratricellis* composita, & *Beguardis*: Quos condemnat *Papa*.

AN. M. CCCXXV. *Papa* *Carolus* Galliae

Gallia ad Imperium euehere cogitat; & conuenta pacta Ludouici cum Friderico & Leopoldo, renunciantibus Imperio, &c. rescindit.

Condemnat, atque comburit Postillas Ioannis Strinckij Bituricensis Minoritæ, ex quibus depromebant 22. hæreses nouas ij, qui se de *Tertio Ordine S. Francisci* dictabant, deq; *Sexto statu Ecclesiastico*, vt veros Euangelicæ paupertatis professores. Ijdem iactabant se *SPIRITUALES*, & plus cæteris fructificare inter Græcos, Saraenos, Tartaros; Idcirco Papa dicit anathema in prædicantes non Missos.

F. F. Prædicatoribus autem dictis *Societas peregrinantium inter Gentes*, dat Viarium Generalem; ne latè sparsi inter infideles obeundo carerent Superiore certo: & vero mirificum animarum lucrum faciebant Ecclesiæ, in numeris inelyti passim miraculis.

S. Angelus, vt putatur, specie peregrinantis Compostellam, tradidit F. Petro de Aluma Dominicano, captam cū *brachio sinistro & manu S. Ioannis Baptista*, & nusquam porro comparuit. De latas Perpinnianum ad Conuentum Episcopus igne probauit incombustas reliquias esse veras, multis celebres in super miraculis.

S. Elzearius Comes Ariani obit.

ANN. M. CCCXXVI. Cruetgris, Papæ rebellibus, & Poloniam euastantibus, Lituanus captam *monialem* violaturus ab ea rogatur, prius in corpore suo disceret artem Inuulnerabilitatis. Ergo cerâ oleo permittâ collum inungens præbet ictui ceruicem; qua defectâ stuprum euasit.

Ex Iudæo pseudochristianus *pietâ B. V. imaginem* pugione percutit; ijtq; cruor. Facinus innotuit; latuit autor. De ipa fabro apparens iubet duellum cum Iudæo; permittit magistratus; prostratus reus fatetur se elus: perit suspensus.

AN. M. CCCXXVII. Dum Ludouicus in Comitijs Trident. se obstringit ad afferendâ Imperio Italiam, quo diademate potiretur, hæreses sub eo inualescunt: in primis *Patauini & Ianduni*, qui Pontificiam Potestatem in Imperio imminuebant. Patet supra in Hæresiar-chis.

Pseudo Episcopus Aretinus coronat Imperatorem Ludouicum Mediolani: simul petentem à Papa Romæ coronari. At iam eum cum Marfilio Paduano & Ianduno anathematizat. Reddit synopsin argumentorum Bzouius *S. VIII. pro Iurisdictione Ecclesiastica supra Politicam; non contra*; idq; contra Cunerium Parisiensem, Politicosq; hodiernos.

Aretinus ex febris periclitans, in fontem Papam, reum Ludouicum pronunciat pœnitens, obitq; diem. Papa Vrbe arcet Ludouicum; indicit Electoribus diem eligendi alterius Imperatoris.

Franc. Asculanus diuinatoriæ Astrologiæ deditus de pluribus hæresibus conuincitur, comburitur.

S. Rochus Narbonensis obit sanctè.

AN. M. CCCXXVIII. Ludouicus Urbem ingressus, inter cædes, & acclamationes, festiuè à suis excipitur; coronatur à duobus Episcopis; inq; Papam impune calumniæ iactantur, cum Ludouicus Depositionis sententiâ in eum euulgaret, & Petrum Corbarium crea-

ret

ret Antipapam: qui & ipsum renun-
ciat Imperatorem, & 7. Cardinales
creat. Sed Romani expellunt vrbe Lu-
douicum; Columnio prius ei palam re-
clamante, ac Bullam excommunicatio-
nis in eum proclamante: Papâ vero per
Monitorias excitante Christianos ad
preces & supplicationes, tantis rerum
perturbationibus auertendis.

Andronicus Imp. Orient. Thessalo-
nicam adeptus, in ea visit sepulcrum S.
Demetrii Martyris; oratq; opem p læsi
pedis incurabili vulnere; quod vt oleo,
ex reliquiis exsudato, perunxit, momen-
to conualuit, vt cicatrix appareret.

Obit diem *Matthias Archiep. Mog.*
ex Benedictino factus, agro rebantur
medici efficere continentiam: venu-
tissima ad eum virgo admittitur à ca-
merarijs. Hanc Princeps territus hu-
maniter dimittit; acerbè arguit & auto-
res, & adiutores: ad illustre exemplum
clericalis Continentiæ, quam præ vita ser-
uare maluit.

Andronicus ex morbo iacebat pro
deposito; iamq; spiritum redditurus ait:
da aquam Maria; ex gynecæo Impera-
triciis astans nobilis, ait, hodie Byzantio
è fonte attulit mihi famulus. Eam vt
sorbuisset, reuixit, & *Gloria tibi DEVS*, di-
xit, simulq; reualuit. Sic Dauid, 2. Reg.
23. suspirabat aquam Bethlemitanam.

Ita *Fons ad Nicopolim Palestinae*, Christi
contactu puelli sacer: est Saracenis, quin
& brutis sæpe salutis, ac venerationis; te-
ste Sozomen. & Cedreno. Sic & *arbor*
Persica Hermopoli, sub qua Dominus re-
quieuisse fertur, vim medicam præstat.
Item *Fons pueri IESV in Aegypto*, sanita-
tem multis, & balsamo fertilitatē con-

fert: ad quem, Deiparæ monitu, Leo
Thrax Imper. templum parthenicum
posuit. Nicephorum librum de mira-
culis per eum factis compleuit, dictus
vulgo *Fons aureus*: hodieq; extat, at sola
diruti rudera templi.

AN. M. CCCXXXIX. Petrus Cor-
barius Ludouici Antipapa anathema-
tizat Papam: mox captus resipiscit
subditus Ioanni XXII. & recipitur in
gratiam. Deseritur à multis Ludouicus;
pertinaces rursus excommunicantur;
eorumque principes in vindictam diui-
nam alij aliter disperseunt.

Papa recipit annum censum à Re-
gibus Corsicæ, Sardinia, Sicilia, Ara-
gonia, Angliæ, Scotia, Dacia, &c.

Cracone in Wandalia Iudæi effra-
cto templo *V. Sacramentum* abstulerunt,
S. Hostias dispunxerunt, diffregerunt,
disperferunt per vias. Clerus sacrilegio
comperto, vt & autorem competirent,
ieiunium precesque indicit: Episcopo
suspecti fiunt Iudæi: ad quæstionem tra-
pti produnt reos.

Ibidem Christiana ex Iudæa inuitata
ab Iudæa domum, negabat. Cui illa:
Adultera es; ideo deficiisti à Synago-
ga. Hæc, mentiris, ait: Vidi venditam
ab Christiana *S. Hostiam* ab Iudæis com-
pungi, ac cruentari: territaq; miraculo
eredidi. Venditrix à Iudice vocata fate-
tur; pernegant Iudæi vel in ipsa pyra, ac
pereunt. Periclitantes Christiana &
venditrix de vita, petunt mox, ieiun-
nant, orant, perquirunt in synagoga; re-
periunt vitro peploq; tectam ac cruen-
tam *S. Hostiam*. Clerus honorifice ac-
ceptæ sacellum struit: quod cum vrbe
desflagauit anno 1503. ex fulmine.

In Gallijs ortam ab Dynastis querelam aduersus Clerum, quod penè omnis iurisdictio à Regis tribunalibus ad Episcopos & Clerum sit delapsa; Rex anno superiore decidit pro Clero; iterumq; & hoc anno: imitati Philippum & cæteri Principes perinde statuerunt pro Iure prisco Ecclesiarum.

ANNO M. CCCXXX. Fridericus Imper. Austriacus extinguit aut veneno cuiusdam nobilissæ; aut ægritudine in carcere contracta: cuius Imperatrix non destitit ieiunijs, precibus, ac fletu instare apud Deum; donec in libertatem asseruisset Imperatorem.

Papa Ioannes offert Regi Boëmiæ conditiones, quibus cum permaneat in statu Imperator: scilicet Antipapam deponat: Ab appellatione ad Concilium decedat: Obiecta, factaq; in Papam reuocet: Agnoscat peccatum & anathema: Papæ se ad gratiam submittat. Boëmus huc se fore sequestrum spondet. Nicolaus Antipapa errorem suum detestatur, & deprecatur à Papa veniam; & absoluitur. At Michael Cæsenas, qui Generalis Minoritarum fuit, pertinax iteratò excommunicatur.

Controuersia in Oriente coorta, de die Paschali, deciditur, celebrandum Dominicâ post plenilunium, quod æquinoctium sequitur. At Imperator distimulauit exequi definitionem, turbis cauendis.

Felicius Gregorius XIII. Papa restituit Calendarium. Cumq; ea super reformatione corrigerentur duo in sæua bruma sub nuce, alter rectâ esse pernegans aiebat; tam id verum est, quam possibile nucem hanc hoc puncto iuglandes

producere. Et ecce penè ipsa in voce tres nuces in arbore natæ arguunt hominem pertinaciæ. Eæ nuces hodieq; asseruantur inter Vaticanæ cymelia.

ANNO M. CCCXXXI. Ioannes XXII. sensit vt doctor; *Animas à corpore separatas visione diuinæ essentia nõ frui, usque ad extremum iudicij diem*: Idemq; Minoritæ tenebant disputando, non asserendo definitè. At FF. Prædicatores contradicebant; vt suum in hos odium Ludouicus verteret in fauorem, dicens: *Dominicanus Ordo est Veritatis, quam intrepide ac liberè contra erroneas, quantumuis potentes, aduerso pectore tuetur*. Mentitur Calvinus, Papam docuisse, Animas esse mortales ad vsq; diem resurrectionis: Neque ei se Cardinales opposuisse.

AN. M. CCCXXXII. Controuersia cum Græcis schismaticis versatur Ecclesiæ reconciliandis; de Cœlibatu cleri, de Processione Spiritus sancti.

Venerijs coorta sæua tempestate senex cymbarius despondet per vndas transportare tres viros inclytos id poscentes; qui se nautamq; ipsi transmittunt, ostenduntq; nauim dæmonum plenam se in altum demergentium; vnde tanta extitit tempestas, vt Venias ea subuertendas triumviri dicerent, nisi ipsorum ope seruata essent. Petenti nauticum dat primus annulum, iubetq; eo indice dicere senatui, *Tutelares suos S. Marcum, Nicolaum, & Georgium* urbem seruasse. Dictoq; hoc disparuerunt. Ille paruit mandato, retulitq; iussa. Senatus Populusque Ven. solennes circa templa gratias ritè peregerunt.

Censum annuum pendent Papæ regna complura.

C ANNO

ANNO M. CCCXXXIII. *Carthusianus* vitâ perfunctus tantis claret miraculis, vt longè ad eum fierent ægrotum confluxus: vnde & in summis festiuitatib. summa erat *Carthusiæ* inquietudo. Ergo Prior mandat Fratri, in virtute S. Obedientiæ, quam viuis sanctè coluerat, vt eandem nunc quoque offeruer; ac desistat edere miracula; monasticæ gratiâ quietis. Dictoq; paruit Sanctus.

ANNO M. CCCXXXIV. Obiit Ioannes XXII. Papa Iuris vtriusque iuxta peritissimus & obseruantissimus propugnator.

B. Bergomius multis illustrans miraculis Ecclesiâ Ordinemque Prædicatorum.

AN. M. CCCXXXV. Benedictus XII. Papa studet recõciliando Ludouico; & anathematizat *Fratricellorum hæreses* quinque & quinquaginta; quæ adhuc Cardinalis refutarat.

AN. M. CCCXXXVI. Ludouicus ad æqua omnia se offert Papæ, ac submittit; nihil dum tamè decernentis; purganti autem Ioannem XXII. ab hæresis calumnia de visione animarum; quam ei irrogabant Fratricelli.

S. Elisabethæ Regina Lusitanæ, obiit miraculis illustris.

AN. M. CCCXXXVII. Papa Regem Boëmiæ excommunicat, inuasorem bonorum Ecclesiasticorum: Et Ludouicum iusta offerentem neque dum exaudit.

Idem attentauit, instinctu quorundã Dominicanorum, mitigare paupertatem, ac disciplinæ originariæ seueritatem Ordinis Prædicatorum. Sed forti-

ter ei precibus ad DEVM, ac ipsum; & rationibus est restitum.

In bello ciuili Mediolanensi visus, e quo insidens. S. Ambrosius, flagello percutere rebelles; vt ex his ceciderint bis mille viri. Dies victoriæ annua celebrari festiuitate instituitur.

AN. M. CCCXXXVIII. Germanis Antistitib. pro Ludouico in gratiam recipiendo Papa lætus obaudit, studetq; ei reconciliando, missã Roberto fratri eius *Rosã aureã*. At Ludouicus læuius in eum insurgit, creato in Germania Antipapa nouo. Benedictus XII. igitur renouat contra eum Sententias Ioannis XXII. Ipse autem in clericos, Papæ obsequentes, mouet persecutionem; Dominicanos aliquos passim vrbib' eiecit, Francofurti, Worm. Spiræ, per Wittenbergensem Comitatum.

S. Hostia ab Indæis Pulkæ ad Patanium compuncta, cruoreque manans ab conterritis eiecitur in plateas; ab Christianis religiose leuatur; consultus Papa decernit; qui sese non conuerterint, in eos magistratus statuat.

Totã Germaniã *Indæi* in necẽ Christianorum cõspirant, dum Principes intestino bello digladiantur. Interim illi innumeros penè venenis tollunt, plures *S. Hostias* sacrilegè contemerant: Luunt vndiq; vinculis, & flammis.

Acrius inter Doctores, & Ludouicianos agitur quæstio: *An Imperium sit immediatè à DEO; & non à Papa?* Dantes Poeta Florentinus finxit; *quod à solo DEO*. Eius succentor Guilelm. Okam Ludouico eam opinionem instillauit: confirmauit multis Ludouicus in Decreto contra Processus Ioannis XXII. Plures-

Pluresque eam secuti sunt; Nauarrus etiam, Pius II. Cufanus Cardinalis, &c. Vide apud Heruardum in anno 1338. §. 47. 50. 51. 52. 62. Lupoldus vero Bambergensis Episcopus argumenta ad Decretum euulgandum potissima congeffit.

Papa excommunicat Petrum Trinacriæ Regem, quod Siciliam inuasisset: arguitque Eduardum Angliæ Regem, quod titulum Vicarij Imperij accepisset a Ludouico.

ANNO M. CCCXXXIX. Pluribus retro sæculis actû sapius est cum Græcis pro vnione Orientalis Ecclesiæ cum Romana: idemque & hoc anno tentatum, datis vtrò vtrinque conditionibus his, & acceptis: vt Orientales Papæ Romani in Sacris meminissent: Appellationes Romam factas non impedirent: Roman. Ecclesiam caput agnoscerent. Inde disputatum est *de Professione Sancti Spiritus*, & Michaël Imper. acerbè habuit Græciam multis eam oneribus pre-mendo, vt compellerentur ad vnionem redire.

AN. M. CCCXL. FLAGELLANTI-VM hæresis ortû capit in Italia, ab pelli-ce Sacerdotis, qui eam docuit idola colere, libidinari, & hypocriticè scelera occulere. Ambo damnati pereûnt flammis. Ad decem millia flagellantium vagabantur per Italiam, eleemosynis largi, nudipedes, ac pannosi.

Duo Dominicani in Orientalem missi Indiam à Papa, elari miraculis, vixerût: Apud Batauos autem sanctitate emicuit *S. Gertrudis* virgo, Christi stigmatis insignita, sanguine manantibus vixit, cælosq; petiuit.

AN. M. CCCXLI Hæresiarchè Petri Ioannis sectarij reuiuiscunt in Boëmia fingentes, I. *Babyloniam meretricem esse Romanam Ecclesiam, esse carnalem, & synagogam sathana.* II. *Papam esse Antichristum.* III. *Animam rationalem non esse formam corporis humani.* IV. *Apostolos prædicasse Euangelium iuxta sensum Literalem, nõ Spiritalem: Clerum dirè execrabantur.* Et talia in plateis è scamnis proclamabât. Illis F. Ioannes Suenckfeldius, Inquisitor Apostolicus, obstitens Pragæ ab conductis in eum sicarijs trucidatur exclamans: Pro fide latus occidit: in signum cappa hæc nigra nunquam à tineis corrumpetur. Neque factum se-cus.

Didymotychi in Græcia suspectans vxorem nobilis de adulterio iussit ferro candentetacto se purgaret. Sibi conscia delicti occulti confitetur Episcopo: Hic absolutam iubet securè ignitum ferrum ter circa vmbonem ferre. Fert illæsa: depositumque in cathedram isthic ligneam vrendo penetrat, vt decideret. Eam *purgationem vulgarem* sacri Canones prohibuerunt postea, ob rationes D. Thomæ 2. 2. quæst. 95. a. 8. ad tertium.

S. Iuo Iureconsultus, pauperum Ad-uocatus, Britto natione, cælos prome-ruit, adscriptus Diuis.

ANNO M. CCCXLII. Clemens VI. Papa *Annum Iubilaum* reduxit à centesimo ad Quinquagesimum diuino admonitu. Nam visus sibi per quietem videre Senem eum binis clauibus iubentem: *Aperi ostium, & mitte ignem, quo calefiat ac illuminetur totus mundus.* Postridie celebrans Missam de Domina orat, vt, si esset

esset diuina monitio, eadem sibi iteraretur. Et iterata est: relataq; Collegio Cardinalium. Idem excommunicat Archiepisc. Moguntinum, cæterosque Ludouico inhærentes.

Genuentes, ope ac *patrocinio S. Barnabe*, miraculosam auferunt victoriam à Mauritano tyranno. Gratias agunt Deo solemnibus supplicatione, in qua Dux Boccanegrius facem V. Sacramento prætulit.

Vratislavia tota hauritur flammis, in pœnam casti Inquisitoris, & pulsi Episcopi Nankeri. Visus est Angelus candentes carbones in urbem supernè dispergere.

AN. M. CCCXLIII *Episcopus Lincobniensis* tyquam colonis eripuit, & sæpè clausit in viuarium damarum. Mortuus apparens in ea habitu venatorio iubet suis Canonicis dici, vt restituant ablatum saltum; ideoque se istuc iustè puniri.

Nobilis Iuuenis in partibus Borealibus vidit in lege te virum rufum exerere caput, & altum excrecere; simul a repto freno equum intra segetem trahere. Vidit hic *formosam Dominam* quasi fisco capiti cerebrum extraheret ipsi. Sic dimissus furete cæpit: ab rustica ei nato seruitur toto quinquennio, inuisibiliter ei præsentè rufo illo. Demum ad S. Ioannem de Beuerlaco diuinitus restituitur; iterum visâ Dominâ sibi redere cerebrum. Ducens puellam rusticam sic ex ea pater xv. filiorum; & hac defuncta Sacerdos: Dumq; *S. Hostiam* eleuaret, rufus ille ait: iam; quam me, habes meliorem tuo custodem.

AN. M. CCCXLIV. Clemens VI.

excommunicato Ludouicò cum aſſeclis, Treuirensi & Coloniensi diaſſeclibus dat licentiam vesci toto anno *lacti, cinis, ouis, butyro*; Non Moguntinæ; quod huius Archiepiscopus adhæretet Ludouico. Illis vero; quod multos misissent contra Turcas, ita postulante Papa, danteq; indulgentias.

Humbertus Viennensis Delphinus illiberis Philippum Galliarum instituit successorem; confirmatq; Papa ea conditione, vt senior natu successor agnominaretur *Delphinus*. Ex hoc Humbertus profitetur Monasticen in Ordine Prædicatorum.

Edouardus Rex Angliæ elapsam fortè cruralem fasciam Regiæ leuans à proceribus cum risu audit, fore vt propediem tali cingulo summus haberetur honos. Rex ergo instituit *Ordinem Garterorum*, id est, fascigerorum; optauit militibus equestribus patronum *S. Georgium*, annumq; diem statuit ab Diuinis patrandis solennem. In eum summi quique Principes nomina dederunt.

In Anglia quinquennis puella molendinariæ assistens rotæ in aquam prolabitur. Eiulante genitrice circumstantes opem inuocant S. Albani Martyris, Ecce, extracta mortua continuò reuiuiscit.

AN. M. CCCXLV. Ludouico & Ludouicianis excommunicatis *mandat Papa Electoribus*, vt in condictis Comitij aliū eligant Imperatorem, quam Papa dein confirmare possit.

Diuersorum Ordinum religiosi diem clauserunt vltimum hoc anno, qui vitæ sanctitatem à mihi oculis habuerunt illustriorem: vt *Sancia* Regina Clarissa, B.

Pere-

Peregrinus Seruita Foroliuensis: *B. Gerardus* Minorita; *B. Alogothus* Minorita; *B. Iacobus Gerius* Camaldulensis: *B. Gerichinus* Cisterciensis.

AN. M. CCCXLVI. Papa in locum abdicati Archiep. Moguntini Henrici Virnbergij substituit Gerlacum Nassonium: effecit *Carolus IV.* filium Ioannis Regis Boëmiæ, Marchionem Morauia eligi; Sedi Apostolicæ omnia promittenti, quæ rebelles quidam Imperatores infregerant: sicque Electionem confirmat.

Angli Cresciacensi victoria contra Philippum Gallia insolentiores, in direptione Taruannæ etiam templum despoliare instituerant: prius tamen vni coronam *Deiparæ*, in edito stantis pegmate, deiecturo arcus rumpitur, dissiliensque plures lædit circumstantes. Id in pœnam accipientes à templo abstiterunt: & religiosa dein *cum supplicatione* dona obtulerunt *Deiparæ* placandæ.

Interim Germania scinditur, pars Ludouico, Carolo pars adhærens: Italiam illo inuasuro, hoc propugnato, dictoque *der Pfaffen Keyser*.

Apud Cracouiam è templo quidam suffurati ferculum cum *S. Hostia*, rati esse aureum deprehenderunt cupreum & inauratum: ergo abiecto in canosam paludem fugiunt. Arviso dein radiare locum multa luce, repertum *V. Sacramentum* Episcopus cum Clero retulerunt, vnde fuerat ablatum. Rex Casimirus dein augustum ibi templum Corpori Christi posuit.

Beatus Venturinus Bergatnas Dominicanus magnis multisque in clytus miraculis vixit.

ANNO M. CCCXLVII. *S. Iuonem* canonizat Papa, vitæ approbans historiam, quam hic reddit Bzouius.

Ludouicus ex præbiti à Maultaschia veneni suspitione obiit quasi subitanè; cumque antea coram cruce in templo solenniter caneretur *Media vita, &c. & Deus laudem meam ne tac.* tunc derepente cantatum vbique est *Te Deum laudamus*, etiam coram Carolo IV. summisque proceribus Imperij. Papa lætus offert excommunicatis omnibus absolutionem hac conditione, vt iurarent: 1. *Se credere, quod non spectet ad Imperatorem, Depone-re Papam, aliumque creare: & oppositum esse hereticum.* 2. *Nulli deinceps vt Imperatori, se velle obedire, nisi prius foret per Ecclesiam approbatus.* Atque protinus Carolus IV. præstitit iuramentum fidelitatis Ecclesiæ Romanæ eiusque priuilegia confirmat.

Henricus Exepiscopus Mogunt. ausus fuit Ludouico successorem Edouardum Angliæ nominare; hoc renuente Fridericum Misnensem Marchionem: & hoc tergiuersante Guntherû Schuarzenburgensem, quem & coronauit fauentibus Palatino, Brandenburgico, & Bauaris. Ideo citatus est ad Papam, vt responderet de articulis fidei.

Semestri ante Ludouicum obierat Wilh. Occam hæreticus tam pestilens libris editis; vt, cum à nonnullis defensaretur, Ioannes Papa cogitaret de extinguendo Ordine, nî *S. Francisci* merita obstitissent.

AN. M. CCXLVIII. *Immanis, & incognita pestis orbe toto* peruagatur, sic vt vix sepeliendis extinctis homines sup-peterent, vrbes ac vici exhaurirentur,

desertaque starent omnia: pueri iubilando plerique decedebant. Iudæi a quas infecisse credebantur; vulgo cædebantur sine numero, & impunè; vt nec Principes essent plebi resistendo. In sola Bauaria 12000. mactata produntur. Papa datis indulgentijs orbem ad preces inuitabat, fundendas ad certos in die pulsus campanarum.

Inter hæc *Guntherus Schuartzzenburgicus* ducens contra Carolum, obsidet Francofurtum; quo ibi mortuo exercitus transit ad Carolum, cæteri que rebelles ei reconciliantur; mox Aquigrani coronatur.

Brenno Episcop. Osnaburgensis ingruentē tota ditione *vim glirium* auertit per stipem ordinariè dandam egenis. Gotfridus Episcopus eam abrogat; redeuntq; glires obscœni, cūctis infesti.

S. Bernardus Senensis, autor *Ordinis Montis Oliueti*, miraculis celebris, concedit in fata. Itemq; *B. Syluester* Camaldulensis: *B. Bartholomæus* Senen. Seruita *B. Mariæ*: *B. Israël* frater *S. Brigidæ*: omnes miraculis clari.

AN. M. CCCL. Clemens VI. celebrat *primum Quinquagesimarium Iubileum*, excommunicatione lata in futuros impedimento peregrinis Romipetis: per horum liberalitatem ditata plebs Rom. insolentior tumultuatur imperij impatiens.

Lancea, qua Christi latus apertum, est Romæ, missa Innocentio VIII. à Batazete, vt captiuum fratrem dimitteret: excepraque fuit solenni cum Processione. Parisijs quæ est, quæq; alia Pragæ; eæ sunt vel ex aliquo clauorū Christi factæ, aut ex rasura: nam Romanæ deest cuspis.

S. Bertrandus Patriarcha Aquileiensis pro defensione iurium ecclesiasticorum occiditur, claretq; miraculis.

Obit *S. Matthias* *S. Brigittæ* præceptor in Suecia. Monitus ab eo miles vt ex vita meliore speraret bene, contemptor obit: inq; sepulcro clamans *va, va, ardeo*, aperto sepulcro non reperitur.

ANNO M. CCCLI. Sæuiente epidemia noctu fit vox ad cocum Dominicanum Lubecæ: para cibum pro 36. Conuentu abiturus, & duobus aduenis. Miratus surgit, in hospitem introspectiens domum tot cernit velatis millibus assidere. Ratus quod erat, redit ad stratum: vbi tot mortui fuerant, visum aperit.

Wirtembergæ incendij accusatus, *ferro candente* probat innocentiam procul diu gestato absq; læsione. Abiectum frator platearum post circumactum annum forte tangit; vritur; falsus plectitur.

B. Elzearius canonizatur, vitæ ipsius historiâ ritè contestatâ perillustri ab miraculis, &c.

AN. M. CCCLII. *VViclefiani* in Anglia germinant; damnantur in Concilio Constantiensi. Item ex his *Lamperiani*. In Aragonia extiterunt fingentes, *Christi sanguinem in Passione effusum, non esse adorandum latræsi, quod non sit coniunctus Diuinitati*. Conuincuntur ab Inquisitore Apostolico Dominicano.

ANN. M. CCCLIV. Innocentius VI. Instituit annum festum *Lancæ Dominicæ & Clauorum*, per Germaniam ac Boemiam, datis indulgentijs certis: Carolo IV. sic Imperium auspiciatius reddere studente.

Mino-

Minoritæ Auinione duo, plures alibi exulti; quod dogmatizarent *de Proprio, & Paupertate Christi & Apostolorum, contra definitionem Ioannis XXII.* vt iniquam: vt qui non potuerit reuocare Constitutionem Nicolai III. *Exijt, qui seminat, &c.* Et quod Papa non possit quacunque de causa delere Ordinem Minoritarum.

ANNO M. CCCLV. Papa Carolo IV. ferreâ Mediolani coronato, licentiam facit ineundi Romam; interim Senenses Legislatores ei necem moliuntur; quam euadens, init Urbem, *iuramenta ante coronationem solennia renouat,* edito diplomate; & coronatur Imperator, monetq; Romanos seuerè ne portor eumultuentur in Papam.

Thaulerus Dominicanus Concionator tam mirificus, vt in concione eius de gaudijs cœlestibus plures dederit in ecstasin: spiritu prophetiæ pollebat: *Wileli* hæreses prædixit. Obijt hoc anno.

CAROLVS Imp. iuuat Papam in restitutione bonorum Ecclesiæ Rom. In Papam vero *Petrarcha*, vt Gibellinus, fuit iniquior, accusatus ab eo magiæ: sed sese ritè purgante.

In Anglia spolijs *Statuæ Mariane* velut ouans luit adhuc in templo, comminuto eius cerebro per crucis ex alto delapsæ fragmen. Bononiæ *Aleator* ob iacturam *blasphemans Deiparam*, membris oculoq; captus ruit, & occidit. Florentiæ tres menses *non pluerat*: vrbs ducit in supplicationem *Statuam Deiparæ Prunetanam*, impetratque pluuiam septiduanam.

AN. M. CCCLVI. CAROLVS IV. in Comitijs *Nurimbergensibus*, ex vrbe reuersus *BVLLAMAUREAM* omnium

Procerum consensu rogauit. Quæ apud Auentinum hæreticos malè habere, calumniantes, quasi Imperator Maiestatè Imperij prodiderit, Pontificio ac Sacerdotio eam subijciendo. At Monarchia ecclesiastica Corporis Politici quasi Anima semper extitit in omni lege, & Naturæ, & Gentium, & Mosaica, & Christiana: *Carolusq; Episcopis se vsq; stipatum voluit, consilij magis & conscientiæ, quam magnificentiæ causa:* Et Cleri locis pluribus institutor ac fundator esse studuit.

IOANNES Rex Galliæ e contra, Bonorum ecclesiasticorum inuasor, cladius ac prælijs ab Anglo sæpius atteritur: ac Papæ admonitiones flocci pendit. In pœnam, captiuus Anglo factus, precibus Papæ eliberabatur.

Sanctionem edidit Carolus IV. *pro libertate Ecclesiastica, prisicq; priuilegijs:* quem Papa absoluit à solutione Denarij S. Petri in ditione Vratislauenfi.

ANNO M. CCCLVII. Papæ feliciter cessit Bonorum Ecclesiasticorum recuperatio; vt quam fecerit auspiciatam *canonizatione S. Leopoldi*, Marchionis Austriæ, ante 212. annos defuncti. *Ordo Iesuatorum* instituitur.

ANNO M. CCCLIX. *Bertholdus Korbachius* Spiræ damnatur ad rogam, quod doceret: I. *Christum in Passione de salute sua dubitasse.* II. *B. Mariæ maledixisse in cruce ob nimium cruciatum.*

III. *Maledixisse terra, sanguinem suum haurienti.* IV. *Posse hominem proficere ad tantam perfectionem, vt nec orare, nec ieiunare necesse habeat.* V. *Laicum illuminatum posse docendo sic proficere, vt ei plus credendum, quam Sacra Scriptura, aut Doctoribus.*

VI. Hæ-

V I. *Hominem in cibo communi deuotum posse tantam percipere gratiam, quam in Eucharistia.*

Eystadij *Reliquia S. VValburgis* exsudent liquorem salubrem: Similiter *S. VVinibaldi* translata, in pago Heydenheim.

B. Euphemia Dominicana sanctitate, miraculisq; coruscat, ex Regum Poloniae stirpe nata.

ANNO M. CCCLX. Carolus instituit *Vniuersitatem Praga*; & Episcopum curat à Papa creati Archiepiscopum. At Viennensem Archiepiscopum mouet gradu, criminum conuictum, Papa.

Nato Carolo IV. *VVenceslaus* perminxit baptisterium: bimulus coronandus in aram deiecit aluum: *omen, Sacra olim profanaturum.*

AN. M. CCCLXII. *S. Brigita Sueca* proprium instituit Ordinem, Regulam ex ore Christi dictantis acceptam. Multis & luxit miraculis, ac mirandè vixit; & à Bonifacio Nono inter Diuos relata colitur.

AN. M. CCCLXIV. *Petrus Rex Castellae* aduersus Henricum fratrem, Ducem exercitus Aragonici, eductam classem, sed per tempestatem disiecta, seruatur in supremo vitæ periculo *per Votum*. Votiq; reus vicinum Deiparæ templum in solo adit indusio, resti collum implicatus.

CAROLVS IV. Imp. iterum datam *Bullam Auram* confirmavit Ecclesiae Rom. priuilegia vniuersa, Iuraq; regna, & de S. Petri patrimonio amissa, recuperaturum sese eidem iuravit, ac defensurum: Consentientibus. Bullaq; subscriptibus Principibus Imperij.

AN. M. CCCLXV. *B. Henricus Sugi Sueuus* Dominicanus & vitæ sanctitate, & miraculis clarus, clarior euadit patientiam iniuriarum ac calumniarum, sic vt plerique fratres Prædicatores ab eo alienarentur. Obit hoc anno. Idemque *B. Albertus Germanus* Dominicanus, & *B. Berchtoldus Niger* Franciscanus.

AN. M. CCCLXVI. *Sedem Pontificiam*, ex Vrbe in Galliam Auinionem translata, retulit Romam Urbanus V. suadente & applaudente Petrarcha, & Deo Franciscanum sic iubente.

AN. M. CCCLXVII. Papamissit Palæologo Imper. Orient. Græco tres *Agnos Dei ceros benedictos* pro magno munere; eiusq; virtutes carmine simul ad eum dato expressit: Vt, Fulgura depellit, aconita fugat, & omne malignum; Frangit tentationes, Vndarum mortisq; pericula, & flammarum: In parta felicitat: Et ea ex Agni meritis Christi.

AN. M. CCCLXIX. *Palæologus*, metuens Amurathem, demum Romam contendens cum Græcis *fidem Rom. Ecclesiae*, propalam profiteatur, seq; subiectum vnit Ecclesiae, ad quod hæctenus omnes Papæ adlaborarant. Prius occurrit Papæ. Viterbij, equum freno ducit, ac descendenti stratoris officium præstat.

Bruxellis Archisynagogus coemit ab raptore xvi. *S. Hostias*: cum symnistiis compungit. Cruore manantes territus dat Christianæ occultandas, emitque silentium ære magno. At ea attulit ad parochum omnes: Iudæi vero ignitis forcipibus discerpti pereunt.

Ciues Colonenses decreto nitebantur, Clerum adigere ad pendendam taxam de vinis ad Rhenum euectis, alijsque emen-

emendis, violantes *Immunitatem Ecclesiasticam*. Clerus renitens, Papa eius interdicto subijciente, totus ex vrbe emigrat: Vrbs vero per annum ac dimidium sic viduata Sacris, abrogat decretum, repetitq; Clerum.

ANNO M. CCCLXX. Papa Urbanus V. restituit S. Thomæ corpus Ordini Prædicatorum, transfertq; ex Fossanova Cisterciensium Neapolim: Regina Siciliae id sibi clam moliente surripere. Idem magnificam edit Sanctionem de eiusdem Doctrina. Simul idem Papa mortuus canonizatur. Vixit, adq; cælices transfijt S. *Catharina Senensis* vitæ sanctimoniam, miraculisq; inelyta. Item F. *Elias Gallus* qui 86. annos in S. Magdalena antro exegit: ambo Ordinis Prædicatorum.

AN. M. CCCLXXI. Litvani gẽtiles diripientes Monasterium Montis Calui in Polonia; inter prædas latè actas auhebant partem S. Crucis inclusam auro: ad fines Poloniae equi hominesq; figuntur immobiles & concidunt mortui. Russus nobilis captiuus cum S. Crucem remittitur; progrediq; valent.

S. *Brigida* Romæ per reuelationem iubetur dicere Papæ, referat Sedem Romanam, Auinione relicta, Dux Vitinus insinuat. Omittit Papa Greg. XI. Iterata reuelatione iubetur hanc scribere, & lectam Papæ chartam minutim discerpere; addito, ni paruerit, sic patrimonium S. Petri fore discerpendum. Negligente Papâ vrbes Italiae deficiunt omnes, armis ante vrbes portas pictis & inferiptis LIBERTAS.

ANNO M. CCCLXXII. *Raymundi Lulli* errores circiter quingenti in Hi-

spania resuscitati damnantur à Gregorio XI. De quo inter Hæresiarchas supra. A multis inter Diuos colitur profanè.

ANNO M. CCCI, XXIII. S. *Andreas Carmelita*, Episcopus Fesidanus, multis inelytus miraculis & sanctitate coruscans vixit: Item S. *Brigitta* Sueciae Regina: & ambo solenniter canonizantur.

AN. M. CCCLXXIV. Papa Gregorius XI. datis Encyclicis insinuat Principibus orbis S. Sedem Apost. sese Romam Auinione restitutum: moxque graues per Italiam motus sunt consecuti, cum plurimum ab Sede Apostolica vrbiū defectione.

In Belgio *Alex. Spiering*. Consiliarius Burg. & Flandriae Ducis, ab infante plectendo citatur ad iudicium Dei die post octauo: eo ludens pilam ait: hæc octaua est, quid mali accidit mihi? Ipsa in voce ex morbo cohorescens extinguitur.

Maniaca passio, dicta S. *Ioannis chorea* in Belgio latè vulgatur, vix arctè vincula liquibant à saltatione cohiberi: fessi collapsique crepare medij putabantur, adeo in visceribus discruciabatur: multi quoq; obsessi ab dæmone visebantur. Quidam recitato symbolo curabantur. Senas vastante peste inguinarum S. *Catharina Senensis* solo iussu multos perfanauit.

AN. M. CCCLXXV. S. *Antonius Pannonus* Inquisitor post Missam à XII. hæreticis occiditur, claret miraculis.

S. *Catharina Senensis* varia spiritu prophético prædicens insignitur Stigmatibus Christi crucifixi, cui adeo familiaris quasi vixit.

D ANNO

ANNO M. CCCLXXVI. CAROLVS IV. imperrat à Papa certis conditionibus, pro Ecclesia militantibus, vt liceat filium Wenceslaum eligi in Regē Roman. proq; electo concorditer, petit eum à Papa consecrari, ac quōdam coronari in Imperatorem: sed difficilem se præbens Papa tardauit, ob Bacchanalem Wenceslai vitam.

S. Catharina Senensis autor Papæ fit Sedis Romam referendæ.

In *Wicifum*, eiusq; sequaces per Angliam inquit Papa, mandatque Oxoniensi Vniuersitati, vt resistat hæresibus.

ANNO M. CCCLXXVIII. Urbanus VI. vnanimiter electus, & coronatus, ab Cardinalibus insinuat in Principibus orbis, proq; legitimo agnoscitur. Quia autem declarat se non relaturum Sedem in Galliam, vitiaq; Cardinalium castigaturum; Galli Cardinales desciscunt, eliguntq; Gallum Clementem VII. Antipapam. At hoc cum schismaticis excommunicato, alios ille substituit Cardinales, turbas nequicquam mouentibus Spinello Comite, & Ioanna Sicil. & Regina.

B. Petrus Olai Cisterciensis in Ostrogothia in oratione stans secum constituit nolle scribere *S. Brigittæ* reuelationes, tum indignum se ratum, tum metuens illusionum Satanæ. Etece improviso ei colapho impacto corruit mortui similis. In cellam inter manus deportatus è templo, sub noctis medium sibi redditus pœnam repulsæ inspirationis agnoui, se scriptioni addicens protinus restituitur sanitati, etiam capitis ablatis doloribus, quos à pueritia per-

tulerat. Itaque in famulitium *S. Regine* se dedit eius æmulus sanctitatis & obseruator, atque in plurimis cooperator existit, ac reuelationum fidelis conscriptor, Regulæq; Ordinis ab ea instituti. CAROLVS IV. obit diem: Succedit WENCESLAVS Rex Romanorum.

ANNO M. CCCLXXIX. Aquilanus Episcopus Schismaticus in processione statuit circumferre statuam Antipapæ gloriose; at ignominiose Urbani icunculam asino impostam. Et ecce sub initium sudum cœlum protinus atrescit; conglobatq; dæmones tonant, fulgurant, fulminant, imbreque effuso plures euertunt: sola Urbani statua intacta perstat & sicca.

Otto Brunsvicensis Ioannæ Neapolitanæ maritus redit ex eo in gratiam Papæ.

ANNO M. CCCLXXX. Apud Leodium Sacerdos sub *Elevatione Sacre Hostiæ* viso ædituum auertere vultum, ratus quod erat, peractis Diuinis eum exorcizat; dæmonque ex eo fatetur se iuuisse ad Antipapæ intrusionem. Quo multi Principes Galliæ permoti, sese schismate abdicarunt.

ANNO M. CCCLXXXI. Bellum rusticum in Anglia sæuijt in sacrum Clerum; fructus id fuit *Wicifitarum*. Ex his erat *Hugo Aubriottus* Burgundus; is Clero studiosisque Parisijs infestus, ab eis de immanibus flagitijs conuincitur; ac vincitur. Plebs effracto carcere eum consalutat Regem. Perisset; nî fugisset. Hinc hodieque hære-

hæretici ab eo quicumque dicuntur *Hugonotti* per Franciam.

S. Catharina Sueca, *S. Brigittæ* filia, sanctè obit multis corusca miraculis: canonizatur anno 1392.

ANNO M. CCCLXXXIII. *Imago Crucifixi* ab alcatore Moguntia vulnèrata cruore manavit.

Ingentibus quoque miraculis clarescit *Imago Deiparæ*, in Polonia ad Claramontem.

S. Dominici Caluaria dum extracta Lyp'anothecæ argenteæ includitur, patiente sepulcro stella supra astitit semper lucidissima; plurimæq; facta sunt miracula.

ANNO M. CCCLXXXV. Inter ingentia orbe pene toto dissidia ac prælia schismaticorum, *VViclef* paratus in *S. Thomam* Cantuarien. concionari, repentina paralyfi dirè distortus moritur.

Persecutio in Iudeos, de fontibus toxicatis suspectos, cœpit Magdeburgi; indeque per Germaniam totam vulgatur.

ANNO M. CCCLXXXVI. Dux *Lituanie*, factus Rex Poloniæ simul & Christianus, illam huic coniungit: &

ANNO M. CCCLXXXVII. Christo adiungit eandem iam conuersam.

ANNO M. CCCLXXXIX. *VRBANVS VI.* instituit *Iubileum* 33. quo quo anno celebrari, in memoriam annorum vitalium Christi: simul Festum *Visitacionis B. Mariæ* constituit annum ac solenne; & moritur.

S. Edeldreda Regina & virgo magnis & multis illustrat miraculis Ecclesiam.

ANNO M. CCCXC. Digladiantibus per Europam Schismaticis pro Antipapa contra Ecclesiam; dissidij, que intestinis Oriente distracto *Amurathes* regnum Turcarum amplificat ac roborat: *Baiazethes* vero Anno 1391. inuocatus ab factiosis Orientis primus transfretat in solum Orient. Imperij, hodieque tenet: *Wenceslao* ignauia luxuriaq; colliquecente: at *Viris Sanctis* per diuersos Religionum Ordines Ecclesiam miraculis & sanctimonia vitæ illustrantibus.

ANNO M. CCCXCVI. In *Wiclistas* per Angliam exercita sunt iudicia. *Cantuariensi* Archiepiscopo iubente quendam, vt *S. Eucharistiam* adoraret: quo dicente: *Dignior est aranea honore*; ecce continuo grandis delapsa aranea, in os blasphemi se penetrans, eum enecabat.

Osualdus nobilis in *Tirolensi* Comitatu, poscebat sibi maiorem dari *Hostiam Sacram*: quam accipienti terra ad genua dum dehisceret, aræ manum iniecit miser, qua ad instar ceræ cedente, impressis manus vestigijs, is pœnitens seruatus est.

ANNO M. CCCXCIX. *Iudæi* *Posnaniæ* surreptas è *Predicatorum* Ecclesia tres *Sacras Hostias* dispunxerunt, dum sanguine manarent. Re prodita, *S. Hostias* templo collocato honorat *Rex I. adislaus*; & *DEVS* innumeris penè miraculis; quæ *Bzouius* ex *MS. G.* reddit prolixè.

D 2 ANNO

ANNO M. CCCC. Germaniæ Pro-
ceres Electores, Consilio Papæ Bonifa-
cij IX. exauctorato Wenceslao inerte
ac ignavo, Robertum Bauariæ Ducem
elegerunt: qui data fide pro defen-
sione Ecclesiæ Romanæ, Romam accer-
situr turbis componendis.

Episcopus Kijouiensis ab Iuone ibi-
dem Principe, magnam S. Crucis par-
tem accepit dono, Cracouiam perlatu-
rus. Verum ut Lublinum peruenit, equi
figuntur immobiles: Cruce è curru de-
posita, cursu feruntur incito; illa repo-

sita rursus immobiles figuntur. Ex quo
cognoscit decreto Dei relinquendam
ibidem: idq; in templo Prædicatorum,
Episcopus sub concione particulam in-
de sibi dum præcidere conatur, ferrum
in eiusdem manum retorquetur: suppli-
catur Christo crucifixo; resilitq; è vul-
nere ferrum, simul persanato. Exinde
plurimis coruscavit miraculis, & ma-
gno procul accursu peregrinantium
frequentatur usq; in præsen-
tem diem.

* * *

Et sic continuant duo Sæcla sequentia: De quo
Est nec & Hæreticis iam Quæstio, FINIO. SALVE.

COPPEN-